

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 50577-02-13 אמיר לויט נ' בעז וקסמן

לפני: כבוד השופטת ד"ר מיכל אגמון-גונן

התובע: אמיר לויט
ע"י ב"כ עו"ד רוני שניידר

נגד

נתבעים: 1. בעז וקסמן
2. אופיר טורס בע"מ
3. אד-נוי סוכנויות בע"מ
4. ריקושט 3000 בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד חגי שלו ומייק ביטון
ממשרד הולדשטיין, שלו, עורכי דין

5. דוד דורון פלד [התביעה נגדו נדחתה]

פסק דין

1
2 התובע, אמיר לויט (להלן: **לויט או התובע**) הקים וייסד את רשת ריקושט בשנת 1989. זמן קצר לאחר
3 מכן צירף לחברה, ללא תמורה, את דודי פלד (שהיה הנתבע 5 אך התביעה נגדו נדחתה/נמחקה), להלן:
4 **פלד**), שהיה חברו לשירות הצבאי. לויט ופלד החזיקו ביחד, באמצעות חברות שונות את כלל הזכויות
5 בריקושט, כל אחד ב-50%. מדובר היה אז בהיקף פעילות מצומצם. לימים החברה התרחבה, ובוועז
6 וקסמן באמצעות חברת אופיר טורס שבשליטתו נכנס כשותף ברשת. שנה מאוחר יותר עזב לויט את
7 הרשת, כשהוא מקבל כנגד יתרת מניותיו (25%) סכום של 300,000 שקלים. אחת התניות בהסכמי
8 ההעברה היו ויתור על תביעות כנגד לויט. בשנת 2009, הגישה ריקושט תביעה כנגד לויט. לויט טען כי
9 התביעה הוגשה בניגוד להתחייבויות שניתנו לו, בכדי להרתיע אותו מלחזור ולעסוק בתחום המחנאות
10 והטיולים. לאור זאת ביטל לויט את ההסכם. בתובענה זו מבקש לויט להצהיר כי הביטול נעשה כדין
11 ולהורות לנתבעים להשיב לו 25% ממניות הרשת. זוהי בתמצית התביעה שלפניי.

1. רקע הדברים

12
13 התובע הקים מספר חנויות שעסקו בציווד לחיילים, וצרף אליו את פלד, חברו לשירות. בשנת 1993
14 החליטו לויט ופלד להרחיב את הפעילות ולהקים רשת של חנויות העוסקות במכירת ציוד מחנאות
15 ומוצרים לחיילים. לצורך כך פנו לחברים משירותם הצבאי והציעו להם לשמש כזכיינים. כן הקימו
16 שורה של חברות לצורך הפעלת הרשת, אשר הוחזקו באמצעות חברת לויט פלד (השקעות) בע"מ
17
18 (להלן: **חברת לויט פלד השקעות**).

19
20 הרשת גדלה ובפברואר 1998 הצטרף הנתבע 1, מר בועז וקסמן (להלן: **וקסמן או הנתבע 1**) כשותף
21 בריקושט, ורכש, באמצעות חברת אופיר טורס בע"מ (הנתבעת 2, להלן: **הנתבעת 2 או אופיר טורס**)
22 מלויט ופלד 50% מהזכויות בריקושט (ע"י רכישת המניות בחברת לויט-פלד השקעות, שהחזיקה בכל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 50577-02-13 אמיר לויט נ' בעז וקסמן

1 החברות שהיו להן זכויות ברשת, כך שלויט ופלד נותרו כל אחד עם 25% מהזכויות (להלן: **הסכם 98** ,
2 ההסכם צורף כנספח ב' לכתב התביעה). כחלק מאותו הסכם מיום 3.2.98, הוקמה חברת ריקושט
3 3000, אותה החזיקו בחלקים שווים לויט ופלד מצד אחד (באמצעות חברה בבעלותם – אד-נוי
4 סוכנויות) ואופיר טורס מצד שני. כל פעילות הרשת הועברה לחברת ריקושט 3000.
5
6 וקסמן הינו בעל השליטה בנתבעות 2-4: אופיר טורס בע"מ; אד-נוי סוכנויות בע"מ וריקושט 3000
7 בע"מ (להלן: **ריקושט 3000**). ריקושט 3000 בע"מ מחזיקה בכל הזכויות ברשת "ריקושט". ריקושט
8 3000 הוקמה לצורך העברת השליטה ברשת ריקושט מהמייסדים לויט ופלד, אל אופיר טורס וקסמן.
9 אופיר טורס מחזיקה ב-100% ממניות ריקושט 3000 (50% ישירות ו-50% באמצעות אחזקה של 100%
10 בחברת אד-נוי סוכנויות בע"מ, המחזיקה ב-50% ממניות ריקושט 3000. אד-נוי סוכנויות בע"מ
11 (הנתבעת 3, להלן: **אד-נוי סוכנויות**), הינה חברה שבעבר הייתה בבעלות לויט ופלד, ובמסגרת העברת
12 המניות עברה לבעלות מלאה של אופיר טורס.
13
14 לאחר חתימת הסכם 98 המשיכה הרשת להתנהל כאשר לויט ופלד, באמצעות לויט ופלד השקעות,
15 מעמידים שירותי ניהול לריקושט 3000.
16
17 בשלהי 99 נחתמו שני הסכמים לארגון מחדש של רשת ריקושט, כשבמהלך זה עוזב לויט את הרשת.
18
19 ביום 18.10.99 נחתם הסכם בין התובע, לויט, לבין פלד (להלן: **הסכם לויט פלד**, ההסכם צורף כנספח
20 ג' לכתב התביעה), על פי ההסכם מכר לויט לפלד את חלקו ברשת. אופיר טורס הייתה ערבה להסכם,
21 שנכללה בו התחייבות להעדר תביעות, כפי שיפורט. ההסכם הותנה באישור דירקטוריון אופיר טורס.
22
23 ביום 28.10.99, עשרה ימים מאוחר יותר נחתם הסכם בין אופיר טורס, פלד ואד-נוי סוכנויות (להלן:
24 **הסכם פלד-אופיר טורס**, צורף כנספח ד' לכתב התביעה), במסגרתו הפכה אופיר טורס לבעלת השליטה
25 ברשת (75%) ופלד נותר עם 25%. ההסכם מסדיר את ניהול הרשת. במסגרת ההסכם נקבע כי פלד
26 יכהן כמנכ"ל הרשת. באותו יום עצמו, ב-28.10.99, ניתן אישור דירקטוריון אופיר טורס להסכם
27 הראשון (אישור על החלטת הדירקטוריון צורף בהמשך נספח ג' לכתב התביעה).
28
29 בשנת 2008 הסתכסך פלד עם וקסמן והגיש כנגד וקסמן (וכנגד הנתבעות 2-4) תביעות בטענה של קיפוח
30 המיעוט, וכן בגין פיטורין כמנכ"ל הרשת (ת.א. (מחוזי תל אביב) 1232/08 (כתב התביעה המתוקן
31 באותה תביעה צורף כנספח ח' לתביעה שלפניו). בתביעה העלה פלד טענות קשות נגד הנתבעות על אופן
32 רכישת הרשת (כתב התביעה בתביעת פלד צורף כנספח ח' לתביעה שלפניו). בעקבות התביעות הגיעו
33 הצדדים שם להסכם במסגרתו הועברו מניותיו של פלד בריקושט 3000 לוקסמן (בפועל הועברו המניות
34 באד-נוי סוכנויות לאופיר טורס בשליטת וקסמן). היינו, הנתבעים 1-4 הפכו לבעלים מלאים של רשת
35 ריקושט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 50577-02-13 אמיר לויט נ' בעז וקסמן

1
2 במהלך כעשר שנים עסק התובע בעיסוקים אחרים ולא היה לו כל מגע עם ריקושט או מי מהנתבעים.
3 באפריל 2009 החליט התובע לחזור ולפעול בתחום הציוד לחיילים, מחנאות וספורט ופתח חנות בשם
4 "קמפ-אין" ברמת השרון. יש לציין כי סעיף 4 להסכם לויט-פלד הגביל את התובע מעיסוק בתחום
5 למשך 2-4 שנים.
6
7 כבר במאי 2009, עם פתיחת החנות ע"י לויט, התקיימה שיחה בין לויט לוקסמן, שתמליל שלה הוגש
8 הן בתובענה שהוגשה בסמוך ע"י ריקושט 3000 כנגד לויט, הן בתובענה שלפניי (נספח יב' לתצהיר
9 לויט). בשיחה הציע וקסמו ללויט לחזור ולכהן כמנכ"ל רשת ריקושט, ולחלופין לצרף את חנותו כזכייין
10 לרשת. וקסמן ציין בשיחה כי ריקושט שוקלת לפתוח חנות ברמת השרון אם לויט לא יצטרף
11 לשורותיה. מספר ימים לאחר הפגישה דחה לויט את הצעותיו של וקסמן.
12
13 בנובמבר 2009 מקבל לויט מכתב התראה על הגשת תביעה, וכאשר הוא דוחה את הטענות המיוחסות
14 לו, ב-27 לדצמבר 2009 הוגשה תביעה ע"י ריקושט 3000 נגד לויט, התובע כאן, בסכום של 1,452,631
15 ₪ בטענות של מרמה, מעילה והונאה שעל פי התביעה ביצע לויט עת שניהל את הרשת (ת.א. ראשל"צ
16 24287-12-09, להלן: **תביעת ריקושט**). כתב התביעה שם צורף כנספח ו' לכתב התביעה שלפניי).
17 התביעה נדחתה על הסף בעילת התיישנות, אולם בפסק דין שהתקבל בהסכמה בערעור, בבית המשפט
18 המחוזי מרכז, הוסכם כי תידון לגופה (ההחלטה על דחייה על הסף וההחלטה בערעור צורפו כנספחים
19 ז1-2 לכתב התביעה).
20
21 לטענת התובע משהתברר לו במהלך התביעה שהוגשה כנגדו כי הנתבעים 1-4 הפרו את ההסכם עמו
22 בעצם הגשת תביעת ריקושט, הסכם לויט-פלד, הודיע לויט, במהלך ניהול תביעת ריקושט, ועוד טרם
23 הוגשו בה תצהירי עדות ראשית על ביטול ההסכם. ביום 19.6.12 מודיע לויט לוקסמן על ביטול ההסכם
24 להעברת מניות התובע בשיעור 25% בריקושט 3000 (באמצעות האחזקה במניות אד-נוי סוכנויות
25 (מכתבו צורף כנספח י' לכתב התביעה). כלומר ביטול החוזה נעשה שנתיים וחצי לאחר הגשת תביעת
26 ריקושט ולפני מתן פסק הדין בתובענה.
27
28 ביום 24.6.12 הנתבעים השיבו לתובע ודחו את טענותיו (המכתב צורף כנספח יא לכתב התביעה).
29
30 ביום 25.6.12 שלח התובע מכתב נוסף בו הדגיש כי תגובת הנתבעים הינה סתמית, כי מסר הודעת
31 ביטול כדין, וכי עליהם להעביר לידי התובע 25% ממניות ריקושט 3000 לא יאוחר מיום 19.7.12 (מכתב
32 ב"כ התובע צורף כנספח יב' לכתב התביעה)
33
34 ביום 1.7.12 השיב ב"כ הנתבעים ושוב דחה את הטענות (המכתב צורף כנספח יג' לכתב התביעה).
35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 50577-02-13 אמיר לויט נ' בעז וקסמן

1 ביום 3.7.12 שלח ב"כ התובע מכתב שלישי ובו ציין כי הביטול נכנס לתוקף באופן מיידי ועל כן על
2 הנתבעים להעביר לתובע 25% ממניות ריקושט 3000 באופן מיידי (המכתב צורף כנספח יד' לכתב
3 התביעה). למכתב זה הנתבעים לא טרחו להשיב.

4
5 התביעה שלפניי הוגשה ביום 26.2.13, לפני שמיעת הראיות בתביעת ריקושט. ביום 4.3.13 הגישו
6 הנתבעים 1-4 בקשה לסילוק התביעה על הסף. לטענתם, כעולה מכתב התביעה, המניות החליפו
7 פעמיים בעלות, בשתי עסקאות שונות, האחת הסכם לויט פלד, והשנייה הסכם פלד אופיר טורס.
8 לטענתם, תביעת ריקושט, המהווה, על פי האמור בתביעה, את הפרת ההסכם והעילה לביטולו, הוגשה
9 בידי חברת ריקושט 3000 עמה אין ללויט הסכם העדר תביעות. כב' הרשמת (כתארה אז) אביגיל כהן,
10 דחתה בקשה זו ביום 13.6.13.

11
12 ביום 25.4.13 הגיש פלד, הנתבע 5, בקשה לסילוק התביעה נגדו על הסף בטענה כי כתב התביעה מעלה
13 טענות נגד הגשת התביעה ע"י ריקושט 3000, זאת לאחר שפלד עזב את החברה. בקשה זו נדחתה גם
14 היא ע"י כב' הרשמת אביגיל כהן ביום 3.7.13.

15
16 ביום 29.12.13, טרם שהוגשו תצהירים בתובענה שלפניי, ניתן פסק דינו של כב' השופט ארז יקותיאל
17 בתביעת ריקושט נגד לויט. בית המשפט דחה את התביעה תוך שהוא קובע ממצאים עובדתיים רבים
18 הנוגעים לתובענה שלפניי. התביעה נדחתה לגופה, תוך שבית המשפט קובע במפורש כי מוטב היה לה,
19 לתביעה, לולא הוגשה.

20
21 לאחר הגשת תצהירים בתובענה שלפניי, ומשהסתבר שאין בידי הנתבע 5, פלד, מניות כלשהן, הסכים
22 התובע כי התביעה נגד פלד תדחה, וכך קבעתי בהחלטתי מיום 24.2.15. באותו מועד הודיע ב"כ
23 הנתבעים 1-4 כי הם אינם מעוניינים לחקור את התובע על תצהירו. על כן נקבע כי התיק יידון בהוכחות
24 רק בשאלת היסוד הנפשי של הנתבעים 1-4 בהגשת התביעה כנגד לויט. בפתח דיוני ההוכחות, ביום
25 26.10.15, חזר ב"כ הנתבעים כי אין בכוונתו לחקור את התובע על תצהירו, וזאת מבלי להודות בטענות
26 התובע. לאור זאת הודיע ב"כ הנתבע כי גם הוא יוותר על חקירת הנתבע 1. בעקבות זאת לא התנהלו
27 חקירות והצדדים סיכמו טענותיהם בכתב. פסק הדין ניתן לאחר שהוגשו כלל הסיכומים.

2. טענות הצדדים

30 **טענתו המרכזית של לויט** היא כי תביעת ריקושט, שהוגשה נגדו בגין מרמה לכאורה, הוגשה במטרה
31 אחת – לגרום לו לסגור את החנות שפתח ברמת השרון, ולהימנע מפתיחת חנות נוספת שהתעתד
32 לפתוח ברעננה. לטענתו מדובר בהפרה של הסכם לויט פלד מ-99. לדבריו, כאשר נפרד מהרשת בשנת
33 99, עשה זאת רק לאור העובדה שהיה ברור כי זו התנתקות מוחלטת וכי לא הוא ולא משפחתו יתבעו
34 בעתיד ע"י מי מהצדדים בקשר לרשת ריקושט. לויט טוען כי לשם כך הסתפק בתשלום פעוט יחסית
35 לשווי אחזקותיו, וויתר על הלוואות שנתנו הוא ומשפחתו לרשת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 50577-02-13 אמיר לויט נ' בעז וקסמן

1
2 **לויט מוסיף וטוען** כי אמנם התביעה הוגשה ע"י ריקושט 3000, וההסכם מ-99 היה בינו לבין פלד עם
3 ערבות והתחייבות עצמאית של אופיר טורס שלא לתבוע אותו,, אולם, אופיר טורס וקסמן מחזיקים
4 באמצעות חברות בשליטתם בריקושט 3000, ויש ליחס את מעשיו של וקסמן לחברה ולראות בכך
5 הפרת ההסכם.

6
7 **לויט מבקש** כי אורה שביטול הסכם פלד לויט נעשה כדין או לחלופין כי הינו בטל מעיקרו, וכל כן
8 הסעד לו עותר לויט, הוא השבת 25% ממניות ריקושט ואמצעי השליטה בה לידי (בין ישירות, בין
9 באמצעות חברת אד-נוי סוכנויות). מנגד מסכים התובע להשיב את הסכומים שקיבל עם עזיבתו של
10 החברה, שאינם מהווים תשלום בגין פיצויי פיטורין.

11
12 **הנתבעים טוענים** כ ריקושט 3000 שהגישה את תביעת ריקושט לא התחייבה כלפי לויט שלא לתבוע
13 אותו וכבר מסיבה זו הגשת התביעה אינה מהווה הפרת ההסכם.

14
15 **עוד טוענים הנתבעים** כי מאז הסכם לויט-פלד בשנת 99 החליפו מניות ריקושט 3000 ידיים בשתי
16 הזדמנויות. הראשונה בהסכם פלד-אופיר טורס בשנת 99, והשנייה עם עזיבתו של פלד בשנת 2008.
17 לאור זאת, כך לטענתם, התביעה של ריקושט 3000 בשנת 2009 אינה מהווה הפרת הסכם פלד-לויט
18 משנת 99, ועל כן לא קמה לתובע עילה לביטול ההסכם ולהשבת המניות.

19
20 **הנתבעים מוסיפים וטוענים** כי גם אם חלה ההתחייבות שנקבעה בהסכם פלד-לויט, לפיך לא תוגשנה
21 תביעות כנגד לויט בקשר עם רשת ריקושט, הרי במקרה זה, כיון שהטענה בתביעת ריקושט הייתה
22 טענה של מרמה וקבל טובות הנאה ע"י לויט, מתקיים החריג שנקבע באותה התחייבות שלא לתבוע,
23 ולפיו בנסיבות של מרמה או קבלת טובות הנאה, התחייבות זו אינה חלה.

24
25 **3. האם תביעת ריקושט מהווה הפרת הסכם פלד-לויט**

26 העילה של לויט לביטול הסכם לויט-פלד משנת 99, היא התחייבות פלד, והתחייבות אופיר טורס
27 שערבה להסכם, שלא לתבוע את לויט או מי מטעמו (במקור נטענה טענה נוספת להפרת ההסכם בנוע
28 לשחרור לויט מערבויות, אך בהעדר ראיות, התובע ויתר על טענה זו במהלך הדיונים). כדי לבחון את
29 השאלה שבכותרת, היינו, האם הגשת תביעת ריקושט מהווה הפרת הסכם עם לויט, אעמוד תחילה
30 על הוראות ההסכמים הרלבנטיים. בהמשך אבחן את הממצאים של בית המשפט בתביעת ריקושט
31 ולבסוף אבחן את השאלה האם הגשת התביעה מהווה הפרת הסכם לויט-פלד.

32
33
34
35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 50577-02-13 אמיר לויט נ' בעז וקסמן

3.1. הסכם לויט פלד ותניות העדר תביעות

אחת המחלוקות המרכזיות בין הצדדים בתיק שלפניי היא האם ריקושט 3000 שהגישה את התביעה נגד לויט, מחויבת מכוח תנית העדר תביעות של אופיר טורס שניתנה בהמשך להסכם פלד-לויט. כדי לבחון זאת, יש לעמוד הן על הסכם 98 מכוחו הוקמה ריקושט 3000, הן על הסכם פלד-לויט.

3.1.א. הסכם 98

הסכם 98 נערך כאשר אופיר טורס נכנסה כשותפה עם לויט ופלד (ביום 3.2.98). ההסכם נחתם בין דודי פלד אמיר לויט וחברות בשליטת לויט ופלד לבין אופיר טורס. לויט ופלד מצהירים שרשת ריקושט מוחזקת על ידם באמצעות חברות שונות. כן מצהירים הצדדים כי: **"פלד-לויט ואופיר טורס מעוניינים לשתף פעולה בכל הנוגע לניהול והפעלת רשת חנויות ריקושט"**. בהמשך נקבע כי לצורך ההשקעה של אופיר טורס ברשת ריקושט, תוקם חבר חדשה – **ריקושט 3000** (סעיף 3 להסכם):

"בסמוך לאחר חתימת הסכם זה יקימו השקעות [בבעלות לויט ופלד] ואופיר טורס חברה חדשה – ריקושט 3000 בע"מ (להלן: החברה החדשה) היה ואופיר טורס לא תחזיק במישרין, במניות של החברה החדשה, כי אז תהיה אופיר טורס ערבה לקיום כל התחייבויותיה של החברה אשר תחזיק במניות החברה החדשה על פי הוראות אופיר טורס".

בהמשך מובהר כי חלוקת ההשקעות תהיה 50% לויט ופלד ו-50% אופיר טורס. מי שינהל את החברה החדשה תהיה חברת ההשקעות של פלד ולויט, היינו, פלד ולויט עצמם.

בפועל מי שהחזיק לאחר הקמת ריקושט 3000 במניותיה היו פלד ולויט באמצעות אד-נוי סוכנויות מצד אחד ואופיר טורס מצד שני.

3.1.ב. הסכמי 99

בשנת 99 נחתמו שני הסכמים. הראשון, הסכם פלד-לויט, והשני הסכם פלד-אופיר טורס. אמנם ההסכמים נחתמו בפער של שבועיים, אולם, בפועל, הם נועדו לבצע ארגון מחדש של הקבוצה תוך עזיבתו של לויט את הקבוצה בכלל ואת רשת ריקושט וניהולה בפרט. רק עם חתימת ההסכם השני, הסכם פלד-אופיר טורס, נכנס לתוקף ההסכם הראשון, הסכם פלד-לויט, שכן, היה צורך באישור דירקטוריון אופיר טורס לערבויותיה להתחייבויות פלד בהסכם הראשון, והיה צורך בהעברת מניות לויט לנאמנות עד לביצוע סעיפים שונים בהסכם, כאשר גם העברת מניות לויט לנאמנות נעשתה במועד כריתת ההסכם השני, באוקטובר 99 (הודעה על העברת מניות לויט לנאמנות מיום 28.10.99 צורפה כנספח ז' לתצהיר לויט). לפלד וללויט הייתה זכות לבטל את ההסכם הראשון שכוונה זיכרון דברים, אם לא ייחתם ההסכם השני.

לענייננו, מבחינת ההתחייבות להעדר תביעות יש חשיבות להסכם פלד-לויט (ההסכם הראשון בשנת 99). ההסכם נחתם ביום 18.1.99, בין אמיר לויט ודודי פלד (צורף כנספח ו' לתצהיר לויט). במסגרת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 50577-02-13 אמיר לויט נ' בעז וקסמן

1 ההסכם מעביר לויט את מניותיו לפלד ועוזב את רשת ריקושט. ה"הואיל" הראשון מפרט את
2 ההחזקות של פלד ולויט עובר להסכם :

3 "הואיל ולויט ופלד מחזיקים, בחלקים שווים ביניהם, במלוא הון המניות המוקצה
4 והנפרע של אד-נוי סוכנויות בע"מ, המחזיקה במחצית הון המניות המוקצה והנפרע
5 של ריקושט 3000.".

6
7 על פי ההסכם מעביר לויט לפלד את כל מניותיו באד-נוי החזקות ובפלד-לויט השקעות. פלד מתחייב
8 לשלם ללויט, לפרוע את חובות הקבוצה לבנקים, ולשחרר ערבויות אישיות של לויט. זאת, כנגד
9 השקעה של אופיר טורס בהסכם פלד-אופיר טורס.

10
11 סעיף 6 מדבר על ויתור על תביעות של פלד כנגד לויט. על פי הסעיף פלד מוותר על :

12 "כל טענה ו/או תביעה שיש ו/או שתהיה לו בקשר עם ניהול עסקי הקבוצה ו/או
13 ריקושט למעט בגין מעשה ו/או מחדל שיש בהם משום טובת הנאה אסורה לויט
14 ו/או לבני משפחתו.
15 (הדגשה שלי – מ' א' ג').

16
17 סעיף 8 עוסק בערבות אופיר טורס להתחייבות האמורה :

18 "מוסכם כי פלד ימציא ללויט את הסכמתה של אופיר טורס בע"מ לערוב לקיום
19 ההתחייבויות פלד כמפורט לעיל. הסכמתה של אופיר טורס בע"מ מותנית בקבלת
20 אישור הדירקטוריון להעמדת הערבויות על ידה....".

21
22 לאחר חתימות הצדדים מופיע נוסח הדברים הבא, מפונה ללויט וחתום בידי אופיר טורס :

23 "בהמשך לזכרון הדברים שנחתם היום, 18 באוקטובר 1999, בינד [לויט] לבין דודי
24 פלד, אנו מאשרים כי :
25 אנו הח"מ, אופיר טורס בע"מ, ערבים לקיום התחייבויות פלד ללויט, כמפורט
26 לעיל.
27 מובהר כי התחייבותנו האמורה תכנס לתוקפה לאחר ובכפוף לקבלת אישור
28 דירקטוריון אופיר טורס לקבלת הערבות.
29 בכפוף לנכונות הצהרותיו של לויט... מוותרת אופיר טורס בע"מ על כל טענה ו/או
30 תביעה שיש ו/או שתהיה לה כלפי לויט בקשר על ניהול עסקי הקבוצה ו/או
31 ריקושט, למעט בגין מעשה ו/או מחדל שיש בהם משום טובת הנאה אסורה ללויט
32 או לבני משפחתו".
33 (הדגשה שלי – מ' א' ג').

34
35 התחייבות אופיר טורס לויתור על תביעות כנגד לויט עומדת כהתחייבות עצמאית, מעבר לערבותה
36 להתחייבותו של פלד. כלומר פלד התחייב לא לתבוע את לויט בכל הנוגע לרשת ריקושט, ולהתחייבותו
37 זו ערבה אופיר טורס. בנוסף, התחייבה אופיר טורס עצמה לא לתבוע את לויט בכל הנוגע לעסקי
38 ריקושט. שתי ההתחייבויות הוחרגו באותו אופן, לפיו ניתן יהיה לתבוע במקרים של : "מעשה ו/או
39 מחדל שיש בהם משום טובת הנאה אסורה ללויט או לבני משפחתו".

40
41 לאור לשון ההסכמים והרכב הקבוצה אבחן להלן האם הגשת תביעת ריקושט מהווה הפרת ההסכמים
42 בין לויט לפלד ובינו לבין אופיר טורס.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 50577-02-13 אמיר לויט נ' בעז וקסמן

1
2 הטענה הראשונה של הנתבעים היא כי לא ריקושט היא זו שהתחייבה ולכן אינה מנועה מלתבוע. לעניין
3 זה אדון להלן בשאלת האישיות המשפטית הנפרדת ודוקטרינת הרמת המסך. אולם, קודם לכן ברצוני
4 לדון בטענתם החלופית של הנתבעים לפיה בכל מקרה מתקיים החריג לפיו ניתן לתבוע בגין "מעשה
5 ו/או מחלל שיש בהם משום טובת הנאה אסורה ללויט או לבני משפחתו". בחרתי לדון בכך תחילה
6 שכן השתלשלות העניינים בנוגע להגשת תביעת ריקושט מלמדת על העדר תום ליבו של וקסמן בעצם
7 הגשת התביעה, ומשליכה, מטבעה, גם על השאלה האם יש מקום להתעלם מהאישיות המשפטית
8 הנפרדת של ריקושט 3000 ולבחון את מעשיו של וקסמן.
9

3.2. האם מתקיים החריג – הגשת תביעה בשל קבלת טובת הנאה ע"י לויט

10 לויט טוען לכל אורך הדרך כי תביעת ריקושט הוגשה נגדו הוגש רק בשל העובדה שוקסמן רצה להרתיע
11 אותו מכניסה לתחומים בהם עוסקת ריקושט. על כך העיד בתצהירו, לכך יש תמיכה בממצאי פסק
12 הדין בתביעת ריקושט, ובנוסף, בתמליל השיחה בינו לבין וקסמן שקדם להגשת התביעה נגדו (תמליל
13 שיחה שצורף כנספח יב' לתצהיר לויט, להלן: **התמליל**). בית משפט השלום בפסק דינו קבע כי לתובעת
14 שם, ריקושט, ומנהלה וקסמן לא היו ראיות ראשוניות על קבלת טובו הנאה בידי לויט. על פי פסק
15 הדין, בתביעת ריקושט נטען כי לאור דו"ח משרד רו"ח חקירתי התגלו אי סדרים שהובילו ללויט.
16 אולם, אותו דו"ח של משרד רו"ח בר לב, מעולם לא הומצא, לא ללויט, לא בתביעת ריקושט ואף לא
17 בתביעה שלפניי. על כן אעבור כעת לדון בממצאי בית המשפט בתביעת ריקושט, ואחר כך אבחן ראיות
18 נוספות שהוצגו לפני בהקשר זה.
19
20

3.2. א. ממצאי פסק הדין בתביעת ריקושט

21 תביעת ריקושט נדחתה, כאשר בית המשפט קובע שלא היה לה כל בסיס מלכתחילה וכי מוטב היה לה
22 לולא הוגשה. נקבע כי תביעת ריקושט הוגשה ללא שלתובעת היו ראיות בדבר קבלת טובות הנאה ע"י
23 לויט. עוד נקבע כי ראיות להן טענה ריקושט, ובמרכזן דו"ח משרד רו"ח החקירתי, בר-לב, מעולם לא
24 הוגש, מה שמלמד כי לו היה מוגש היה פוגע בטענותיה. טענת התובע לפיה לא היה בסיס ממשי
25 לתביעת ריקושט וכי הדבר נעשה כדי להרתיע את התובע מלפתוח חנות או חנויות בתחום המחנאות,
26 התקבלה ונקבעה כממצא עובדתי בפסק הדין בתביעת ריקושט.
27
28

29 הסיבה המרכזית לדחיית התובענה הייתה העובדה שלא הוגשה כל ראיה מצד התובעת לכך שאכן
30 לויט קיבל לעצמו טובת הנאה כלשהי. התובעת, הן בפניותיה המקדימות ללויט, עובר להגשת התביעה,
31 הן בתביעה עצמה, טענה כי חקירות שנערכו על ידי משרד רו"ח בר לב מטעמה, בהקשר של תביעת
32 פלד את ריקושט, עם עזיבתו, העלו ממצאים חמורים כנגד לויט, על כך שבעודו בחברה (כתשע שנים
33 קודם לכן) העביר כספים לחשבונות של חברות הקבוצה ולא לריקושט 3,000. בית המשפט קבע שלא
34 הובאה כל ראיה כי גם אם כך נעשה, הדבר אינו תואם את הסכמי 98 ו-99 בהם נעשה רה ארגון של
35 הקבוצה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 50577-02-13 אמיר לויט נ' בעז וקסמן

1
2 במסגרת חקירתו בבית משפט השלום בתביעת ריקושט (נספח כב' לתצהיר לויט) נשאל וקסמן מדוע
3 לא צרפו את דו"ח רוי"ח בר לב ומשיב (עמ' 29 לפר' ש' 12): **בר לב נתן חוות דעת וכפי שנחליט ויחליטו**
4 **עו"ד יציגו את חוות הדעת שלו בזמן הנכון...**. חוות הדעת מעולם לא הוגשה ובית המשפט קבע כי
5 העדרו של דו"ח רואה החשבון החוקר מונעת מהתובעת לטעון כי לויט אכן נטל לעצמו טובת הנאה
6 כלשהי.

7
8 בית המשפט הוסיף וקבע כי המניע להגשת תביעת ריקושט היה, אמנם, כפי שטען וטוען לויט, הרצון
9 של וקסמן להרתיע את לויט מעיסוק בתחום בו עוסקת רשת ריקושט. את מסקנתו זו תמך כב' השופט
10 יקואל גם בתמליל הפגישה בין לויט לוקסמן, בסמוך לפתיחת חנות לקמפינג ומחנאות ע"י לויט.
11 בתביעת ריקושט כמו גם בתובענה שלפניי, הפנה לויט לתמליל פגישה עם וקסמן במאי 2009, בסמוך
12 לפתיחת חנות קמפ-אין ברמת השרון. השיחה הוקלטה ע"י לויט ותומללה. במהלך הפגישה הציע
13 וקסמן ללויט לשתף פעולה עם רשת ריקושט ולצרף את החנות לרשת כזכיינית ואף לחזור ולנהל את
14 החברה. בתביעת ריקושט וקסמן לא הכחיש את השיחה או את שנאמר בה, אלא טען כי המשמעות
15 הייתה אחרת וכי הציע ללויט הצעות אלו כדי לראות משפת הגוף שלו האם יהיה מוכן להחזיר את
16 הכספים שלקח (לטענת וקסמן), ושנתבעו באותה תביעה.

17
18 כב' השופט יקואל דחה לחלוטין גרסה זו של וקסמן, לאחר שהאזין לקלטת ושמע את העדויות. כך
19 קבע (סעיף 51 לפסק דינו):

20 **"ראייה משמעותית נוספת לחובת התובעת [ריקושט 3000], מתגלה מהשוואת נוסח**
21 **התמליל לגרסאות הנתבע [לויט] ווקסמן. זו מדגישה סתירה פנימית אמיתי בגרסת**
22 **וקסמן, שנותרה ללא הסבר מספק, התומכות בגרסת הנתבע [לויט].**
23 **דחיתי את הסברו של וקסמן, לפיה ההצעה שהציע לנתבע [לויט] בגדר התמליל,**
24 **הייתה "בלשון הפוך" במטרה לתחקרו, לקרוא אותות אמת ושקר בגרסתו ולהבין**
25 **אם קיימת מוכנות מטעמו לשלם את הכספים שנלקחו.**
26 **גרסה זו של וקסמן אינה תואמת את לשון התמליל בו מתבטא בעיקר וקסמן עצמו**
27 **ובאריכות רבה על פני 24 עמודים. אין בתמליל לשון תחקור כמטרתה הנתענת של**
28 **השיחה. לא נמצא בתמליל כל זכר לאותו ניסיון לגבות בחזרה כספים שהנתבע**
29 **"לקח" כדבריו של העד."**

30
31 השופט ממשיך ומתאר כי לאורך כל התמליל עולה כי וקסמן משמיץ קשות את פלד, טוען כי פלד
32 התנהל באופן בעייתי מבחינה כספית, ואף מבהיר כי הוא רואה בלויט קורבן של פלד. לאחר מכן הציע
33 וקסמן ללויט לחזור ולנהל את רשת ריקושט, בשל העובדה שוקסמן, לדבריו בשיחה, איבד לחלוטין
34 את האמון בפלד.

35
36 וכך מסכם כב' השופט יקואל בסעיף 53 לפסק דינו:

37 **"מקריאת התמליל כולו, בתוספת להתרשמותי מיתרת הראיות, שוכנעתי כי וקסמן**
38 **לא אחז בכל טענה נסתרת כלפי לויט בעת בה התקיימה השיחה ביניהם שתוכנה**
39 **לא הוכחש. לא מופנית ראשיתה של אצבע מאשימה כלפי הנתבע, טרוניות וקסמן**
40 **כולן ממוקדות בפלד, אין כל חזית הנפתחת כלפי לויט לשם תחקור ובכלל, לשם**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 50577-02-13 אמיר לויט נ' בעז וקסמן

1 הבנת שפת גופו ואם קיימת מוכנות מטעמו לשלם כספים שנלקחו. השיחה נשוא
2 התמליל ממוקדת כולה בהנמכת פלד ובהאדרת לויט, תוך אזכור צורך עסקי בולט
3 לתובעת [ריקושט 3000] הקשור בחדות במיקום חנות הנתבע [לויט] ובכישוריו
4 כמנהל.

5 אין זה סביר בעיני כי תוצע לנתבע הצעה כה קוסמת ומרחיקת לכת לשמש בתפקיד
6 בכיר בתובעת, שעה שחשכת עבים מתקדרת מעל ראשו. אדם סביר אינו מציע
7 תפקיד בכיר בחברה בה הושקעו כעשרה מיליון ₪, כהפנית וקסמן, רק כדי לאמוד
8 האם שפת גופו של הניצע מלמדת על מבוקשו להסתיר פרטים....
9 ניסיון התובעת להגדיר את הפשט העולה משיחה זו, משמע הייתה תחקור מכוון
10 מטרה, הנו בגדר חוכמה שבדיעבד, הנדחה בזאת".
11

12 על פסק הדין הוגש ערעור (ע"א 21779-02-14), שנדון ביום 31.8.14 לפני בית המשפט המחוזי מרכז
13 לוד (הרכב השופטים זהבה בוסתן, יחזקאל קינר וד"ר שמואל בורנשטיין, נספח ג' לתצהיר לויט).
14 המערערת, ריקושט 3000 קיבלה את הצעת בית המשפט וחזרה בה מהערעור. הערעור נדחה תוך
15 שהמערערת חויבה בהוצאות. היינו ממציאו של השופט יקואל בפסק דינו חלוטים.

16 3.2. ב. העדר ראיות לסתור מטעם הנתבעים בתובענה שלפניי

17 בתובענה שלפניי חזר לויט וטען, הפעם מכוח פסק הדין בתביעת ריקושט, כי מהתמליל עולה במפורש
18 כי מטרתו של וקסמן בהגשת תביעת ריקושט הייתה למנוע ממנו להתחרות בענף בה פועלת ריקושט,
19 וזאת עשר שנים לאחר שעזב כליל את התחום, בשל סעיפי אי תחרות לארבע שנים, שכיבד. כיון
20 שמדובר בממצא חלוט אין צורך להוסיף על כך, אולם הדברים אכן עולים בבירור מהתמליל.

21
22
23 בתמליל וקסמן מדבר רוב הזמן, משמיץ את פלד, ומציע ללויט לחזור לעבוד כמנכ"ל ריקושט (עמ' 10
24 לתמליל) ולחלופין לצרף את החנות לרשת (עמ' 18 לתמליל). בהמשך מציין וקסמן:

25 **"אתם רוצים להיות זכיינים של ריקושט בחנות הזאת? [ברמת השרון] אחרת אנחנו**
26 **עומדים להקים חנות ברמת השרון ולהתחיל להתחרות ברמת השרון".**
27

28 וכדי להבהיר את דבריו מוסיף וקסמן (עמ' 19 לתמליל ש' 5-1):

29 **"יש כרגע שיחות כבר עם בעל נכס וזכיינים ומנהלים הכל [ברמת השרון]. זאת**
30 **אומרת שזה משהו שמטופל ברמה שנגיד תוך חודש תהיה חנות. ואפשר גם לא**
31 **להקים אותה. יש חנות ספציפית באזור שצריכים לפתוח אותה. אתמול בדיוק דובר**
32 **על זה ואמרתי לחלי, שמנהלת הרשת היום, אה, אני נפגש עם אמיר [לויט] מחר,**
33 **אני אגיד לך גם לגבי זה".**
34

35 גם מכתב התשובה של לויט, למכתב ההתראה לפני הגשת תביעה של ריקושט, מצביע על כך כי בזמן
36 אמת סבר לויט כי כל הטענות על מרמה נועדו מלהרתיע אותו לפתוח עסק בתחום עיסוקה של ריקושט.
37 ביום 11.11.09 כתב ב"כ ריקושט ללויט, הודיע לו על ממצאים של משרד רו"ח חקירתי יהודה בר לב,
38 העומד על חוסרים שמקורם בתקופת לויט, כך לפי הטענה (חלופת המכתבים מצורפת כנספח יג'
39 לתצהיר לויט). ביום 13.12.09 משיב ב"כ לויט לב"כ ריקושט 300 בזו הלשון:

40 **"ברי כי מכתב האיום דנן אינו אלא שלב נוסף בניסיונותיו הנואשים של מר בעז**
41 **וקסמן, בעל השליטה במרשתך, להגביל ו/או למנוע ו/או לעכב את מרשי מלפתח**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 50577-02-13 אמיר לויט נ' בעז וקסמן

1 את עסקיו הפרטיים, כפי שאף בא לידי ביטוי בפגישה שהתקיימה ביניהם
2 לאחרונה.
3 הסתברותו של מר וקסמן מאחורי מסך ההתאגדות של מרשתך על מנת לאיים על
4 מרשי, מלמדת היטב על סגנונו הקלוקל, אולם אינו משנה דבר מהמהות – מרשי
5 לא יירתע ולא יכנע לכל ניסיון, שיקרי ובריוני ככל שיהיה, המיועד להלך עליו
6 אימים ו/או לסחוט אותו ו/או לפגוע בעסקיו שלא כדין." (הדגשה במקור – מ' א' ג')

7
8
9 ב"כ ריקושט 3000 השיב ודרש שוב תשלום. בא כוחו של לויט שב וכותב (ביום 13.12.09) כך:
10 "העובדה כי דרישת הסרק דנן הופיעה בעקבות פגישה שהתקיימה בין מרשי לבין
11 מר וקסמן שבסיומה סירב מרשי להצעותיו של מר וקסמן, מלמדות היטב על הגורם
12 האמיתי העומד מאחורי דרישות מרשתך..."

13
14 על גרסה זו חזר לויט בכתב הגנתו בתביעת ריקושט.

15
16 היינו, כל המסמכים מזמן אמת מעידים כי וקסמן רצה למנוע מלויט להתחרות בתחום בו עוסקת
17 ריקושט, ולשם כל הגיש את התביעה.

18
19 טענתו הנגדית של וקסמן היא כי הייתה סיבה אמיתית לתביעת ריקושט והיא דו"ח רוי"ח בר לב, שגילה
20 אי סדרים בחברה. הדוח לא הוגש ורו"ח בר לב לא הובא לעדות. וקסמן טען טענה זו בתביעת ריקושט,
21 וגם טענתו זו נדחתה, ולמעשה העדר דו"ח בר לב היה אחד האדנים עליהם ביסס בית המשפט את
22 דחיית תביעת ריקושט. והנה, על אף דבריו הברורים של בית המשפט שם, בתביעה שלפניי לא רק שלא
23 הוצג אותו דו"ח, אלא שוקסמן אף לא חזר על טענתו כי היו ראיות לחשוד בלויט.

24
25 בתצהירו לפניי, שהוגש לאחר שניתן פסק הדין בתביעת ריקושט, לא חזר וקסמן על הטענה לפיה דו"ח
26 רוי"ח בר לב או ראייה משכנעת אחרת עמדו בבסיס החשדות נגד לויט שהביאו להגשת תביעת ריקושט.
27 וקסמן בתצהירו לפניי ציין לעניין זה כי כיון שתביעת ריקושט 2000 נדחתה, אין עוד מקום לעסוק
28 בעניין. למעשה, וקסמן בתצהירו אינו מכחיש את דברי לויט בתצהירו כי תביעת ריקושט הוגשה כדי
29 להרתיע את לויט מעיסוק בתחום. תצהירו קצר ולקוני, ורובו ככולו עוסק במבנה החברות והעסקאות
30 שנעשו, עובדות עליהן אין כל מחלוקת.

31
32 מהאמור לעיל עולה כי תביעת ריקושט הוגשה כנגד לויט על מנת להרתיעו מלפתוח עסקים בתחום
33 פעילותה של ריקושט. היינו, החריג כי ניתן להגיש תובענה בעילת מרמה לא התקיים במקרה שלפניי.

34
35 **3.3. האם הגשת התביעה ע"י ריקושט 3000 מהווה הפרת התחייבויות פלד ואופיר טורס להימנע**
36 **מתביעות כנגד לויט**

37 הטענה המרכזית של הנתבעים היא כי ההתחייבות שלא לתבוע ניתנה ע"י פלד, כשלהתחייבות זו ערבה
38 אופיר טורס, משפלד מכר את מניותיו לאופיר טורס שוב אין להתחייבות זו משמעות. עוד טענו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 50577-02-13 אמיר לויט נ' בעז וקסמן

1 הנתבעים כי גם אם מדובר בהתחייבות של אופיר טורס, הרי אופיר טורס לא היא שתבעה אלא
2 ריקושט 3000 ובשל העובדה שמדובר בחברות שונות לא ניתן לייחס את התביעה לאופיר טורס.

3
4 טענתם המרכזית של הנתבעים, כפי שהיא עולה גם מתצהיר וקסמן הא שריקושט 3000 מעולם לא
5 נתנה כל התחייבות ללויט, ועל כן לא הייתה מנועה מלתבוע. בסעיף 8 לתצהירו מצהיר וקסמן כי :

6 **"ריקושט לא** התקשרה עם התובע בנוגע למניות הנתבעות ולא נתנה לתובע כל
7 התחייבות הקשורה אליהן. גם אני לא רכשתי את המניות הנתבעות **ולא** נתתי לתובע
8 כל התחייבות. גם **אד-נוי** לא נתנה כל התחייבות לתובע ולא רכשה את מניותיו."
9 (הדגשות במקור – מי א' ג').

10
11 לויט טוען כי יש לראות בתביעת ריקושט הפרה של התחייבויות אופיר טורס בראשות וקסמן הן מכוח
12 הדוקטרינה של תום לב בקיום חוזה, הן מכוח הדוקטרינה של הרמת מסך.

13
14 ובכן, טענה זו מעוררת את השאלה של הרמת מסך. כיון שמצויים אנו בדיני התאגידים, ובאפשרות
15 ליחס פעולות של אישיות משפטית אחת לאחרת, אתמקד בדוקטרינה של הרמת מסך. דוקטרינה זו
16 כוללת בחובה גם שאלות של תום לב. טענתו של לויט היא כי וקסמן עשה שימוש לרעה במסכי
17 ההתאגדות של החברות השונות בכולן הוא שולט באופן בלעדי.

18
19 3.3. א. הרמת מסך – סעיף 6 לחוק החברות על גלגולין

20 ההכרה המשפטית בחברה כאישיות משפטית עצמאית ונפרדת הוא אחד מעקרונות היסוד של דיני
21 החברות (ראו לעניין זה, בין רבים : אירית חביב סגל, "על מהותה של החברה המסחרית", **עיוני משפט**
22 י"ט, 13 (תשנ"ה) ; עמיר ליכט, "תכליות החברה" **משפט ועסקים**, א', 173 (תשס"ד)).

23
24 הרמת מסך היא חריג לעקרון זה. הרמת מסך נועדה להתעלם ממסך ההתאגדות של החברה. פרופ'
25 צפורה כהן, במאמרה : **"בקיעים בעקרון אישיותה המשפטית הנפרדת של החברה - העדפת המציאות**
26 **הכלכלית על פני העיקרון המשפטי**", **עיוני משפט** ח', 402 (תשמ"ב, להלן : **כהן, בקיעים בעיקרון**
27 **האישיות המשפטית הנפרדת**) עומדת על הצורך בדוקטרינת הרמת המסך כדי למנוע שימוש לרעה
28 במסך ההתאגדות (עמ' 406 למאמרה) :

29 **"ברור כי החלה דווקנית של העיקרון בדבר אישיותה המשפטית הנפרדת של**
30 **החברה, יש בה כדי לאפשר ניצולו למטרות פסולות. במקרים כאלה נאותו בתי**
31 **המשפט להרים את המסך ולקבוע יחס משפטי ישיר בין הנורמה המשפטית לבין**
32 **החברים בחברה"**
33

34 כדי לבחון מהם המקרים בהם יש מקום להורות על הרמת מסך ההתאגדות, יש לעמוד על גלגוליו של
35 הדין הנוגע להרמת מסך. תחילה, נקבעה הדוקטרינה של הרמת מסך בפסיקה (לסקירת הפסיקה קודם
36 לחוק ראו : גואלטירו פרוקצ'יה, **"הרמת מסך ההתאגדות – מתי? "** הפרקליט כ"ד, 419 (תשכ"ח) וכן :
37 סמדר אוטולנגי, **"הרמת מסך – אחדים מהנימוקים לה ומידת החלתה"**, הפרקליט כ"ה, 462 (תש"ל).
38 לסקירה עדכנית ראו : אירית חביב סגל, דיני חברות, פרק ו' : **הרמת המסך**, 281 (כרך א' 2007) וכן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 50577-02-13 אמיר לויט נ' בעז וקסמן

1 הדרה בר-מור, "הרמת מסך בבתי הדין לעבודה" בתוך: ספר יוסף גרוס: מחקרים בדיני חברות
2 ומשפט עסקי, 343, 345 (אהרון ברק, יצחק זמיר ודוד ליבאי, עורכים, תשע"ה-2015, להלן: בר-מור,
3 הרמת מסך).

4
5 בחוק החברות ביקש המחוקק, לראשונה, לעגן את הכללים בדבר הרמת מסך בחקיקה. סעיף 6 לחוק
6 החברות עוסק בהרמת מסך. בעקבות חקיקת סעיף 6 בנוסחו עם כניסתו לתוקף של חוק החברות, גבר
7 השימוש בדוקטרינה בבתי המשפט. הסעיף בנוסחו קודם לתיקון קבע:

6"הרמת מסך

- 8
9 (א) הרמה של מסך ההתאגדות היא כל אחד מאלה:
10 (1) ייחוס זכויות וחובות של החברה לבעל מניה בה;
11 (2) ייחוס תכונות, זכויות וחובות של בעל מניה לחברה.
12 (ב) על אף הוראת סעיף 4, רשאי בית משפט להרים את מסך ההתאגדות אם
13 התקיים לכך תנאי הקבוע בחיקוק או אם בנסיבות הענין צודק ונכון לעשות כן, או
14 אם התקיימו התנאים הקבועים בסעיף קטן (ג).
15 (ג) בית משפט הדין בהליך נגד חברה רשאי, במקרים חריגים ומטעמים מיוחדים,
16 להרים את מסך ההתאגדות בהתקיים אחד מאלה:
17 (1) השימוש באישיותה המשפטית הנפרדת של החברה נועד לסכל כוונתו של כל
18 דין
19 או להונות או לקפח אדם;
20 (2) בנסיבות הענין צודק ונכון לעשות כן, בשים לב לכך שהיה יסוד סביר להניח כי
21 ניהול עסקי החברה לא היה לטובת החברה וכן היה בו משום נטילת סיכון בלתי
22 סביר באשר ליכולתה לפרוע את חובותיה.
23 (ד) הרמת מסך לשם ייחוס חובות החברה לבעל מניה בה, תיעשה בשים לב ליכולת
24 החברה לפרוע את חובותיה.
25 (ה) אין בהוראת סעיף זה כדי למנוע מבית משפט להעניק סעדים אחרים, לרבות
26 השעיית זכותו של בעל מניה מסוים בחברה להיפרע את חובו, עד לאחר שהחברה
27 פרעה במלואן את כל יתר התחייבויותיה".
28

29 מחקרים הראו כי קודם לחקיקת חוק החברות, נהגו בתי המשפט להרים את מסך ההתאגדות רק
30 במקרים חריגים וקיצוניים של שימוש לרעה במסך ההתאגדות, בעוד שלאחר כניסת החוק לתוקף
31 הנטייה התהפכה ובתי המשפט הורו על הרמת מסך ההתאגדות לעיתים תכופות. המחקר מופיע
32 בספרה של אירית חביב סגל, דיני חברות לאחר חוק החברות החדש, כרך ב', עמ' 7 (2004). הגברת
33 השימוש בדוקטרינה של הרמת מסך, הביקורת על כך, כמו גם הצורך בשינויים והתאמת החוק החדש
34 למציאות המשתנה, הביאה את המחוקק לחקיקת תיקון מס' 3 לחוק החברות (חוק החברות) (תיקון
35 מס' 3), התשס"ה-2005, ס"ח 238, להלן: תיקון 3 לחוק החברות). תיקון 3 כלל שינויים רבים, ביניהם
36 בסוגיה של הרמת מסך. בתיקון צומצמו באופן ניכר המקרים בהם ניתן יהיה להרים את מסך
37 ההתאגדות (לניתוח תיקון 3 לחוק החברות בהקשר של הרמת מסך ראו: עמיר ליכט, "הרמת מסך
38 והדחיית חוב לאחר תיקון 3 לחוק החברות: מה נשתנה?" תאגידים ב, 65 (2005); אירית חביב סגל,
39 "חוק החברות (תיקון מס' 3), רפורמה חקיקתית בדיני החברות" (מאי 2005, פורסם בנבו), ניתן
40 לצפייה ב:

41 [http://www.nevo.co.il/books/%d7%a9%d7%95%d7%a0%d7%95%d7%aa/%d7%9e%d7%90%d7%9e%d7%a8%d7%99%
d7%9d/%d7%a4%d7%99%d7%a8%d7%95%d7%a9%20%d7%aa/%d7%99%d7%a7%d7%95%d7%9f%20%d7%9e%d7%a1
%203.pdf](http://www.nevo.co.il/books/%d7%a9%d7%95%d7%a0%d7%95%d7%aa/%d7%9e%d7%90%d7%9e%d7%a8%d7%99%
42 d7%9d/%d7%a4%d7%99%d7%a8%d7%95%d7%a9%20%d7%aa/%d7%99%d7%a7%d7%95%d7%9f%20%d7%9e%d7%a1
43 %203.pdf)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 50577-02-13 אמיר לויט נ' בעז וקסמן

1
2 הסעיף בנוסחו החדש מבהיר כי הרמת המסך נועדה למקרים חריגים בלבד, תוך צמצום המקרים
3 בהם ניתן להרים את מסך ההתאגדות. הסעיף לאחר תיקון 3 וכיום קובע:

4 6. (א)(1) בית משפט רשאי לייחס חוב של חברה לבעל מניה בה, אם מצא כי
5 בנסיבות הענין צודק ונכון לעשות כן, במקרים החריגים שבהם השימוש באישיות
6 המשפטית הנפרדת נעשה באחד מאלה:

7 (א) באופן שיש בו כדי להונות אדם או לקפח נושה של החברה;
8 (ב) באופן הפוגע בתכלית החברה ותוך נטילת סיכון בלתי סביר באשר ליכולתה
9 לפרוע את חובותיה, ובלבד שבעל המניה היה מודע לשימוש כאמור, ובשים לב
10 לאחזקותיו ולמילוי חובותיו כלפי החברה לפי סעיפים 192 ו-193 ובשים לב ליכולת
11 החברה לפרוע את חובותיה.

12 (2) לענין סעיף קטן זה, יראו אדם כמודע לשימוש כאמור בפסקה (1)(א) או (ב) גם
13 אם חשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות, שגרמו לשימוש
14 כאמור, אך נמנע מלבררן, למעט אם נהג ברשלנות בלבד.

15 (ב) בית משפט רשאי לייחס תכונה, זכות או חובה של בעל מניה לחברה או זכות של
16 החברה לבעל מניה בה, אם מצא כי בנסיבות הענין, צודק ונכון לעשות כן בהתחשב
17 בכוונת הדין או ההסכם החלים על הענין הנדון לפניו.

18 (ג) בית משפט רשאי להשעות זכותו של בעל מניה לפירעון חובו מאת החברה עד
19 לאחר שהחברה פרעה במלואן את כל התחייבויותיה כלפי נושים אחרים של
20 החברה, אם מצא כי התקיימו התנאים לייחוס חוב של החברה לבעל המניה כאמור
21 בסעיף קטן (א).

22 "...

23
24 כפי שניתן לראות הוחמרו התנאים להרמת מסך. בדברי ההסבר לתיקון (הצעת חוק החברות (תיקון),
25 התשס"ב-2002, ה"ח 3132, 638, 640), נאמר במפורש כי:

26 "סעיף 6 עשוי להתפרש כרחב מדי ולא בהיר ולהותיר את הקהיליה העסקית בחוסר
27 ודאות ובסיכונים שאינם ניתנים לצפיה. כדי להבהיר כי לא היה בכוונת המחוקק
28 להרחיב את קשת המקרים שבהם יורם מסך ההתאגדות לעומת המצב קודם
29 תחילתו של החוק, מוצע לקבוע כי המקרים שבהם ייוחסו חובות החברה לבעלי
30 המניות יהיו אך ורק כאשר נכון, צודק ויעיל לעשות כן ובהתקיים אחד מן המקרים
31 המפורטים בסעיף המוצע".

32
33 אעמוד בקצרה על השינויים שנערכו כדי להדגיש כי המחוקק התכוון לצמצם את המקרים בהם יורם
34 מסך ההתאגדות במטרה להגביר את הוודאות בעולם העסקי (על החשיבות בכללים ברורים בנוגע
35 להרמת מסך לצורך שמירה על וודאות בעולם העסקי ראו: דורון טייכמן, "צדק, הגינות ויעילות בדיני
36 חברות: הערות בעקבות 4263/04", משפטים מ', 701, 723 (תשע"א, טייכמן, צדק ויעילות בדיני
37 חברות).

38
39 בראש ובראשונה, בוטל סעיף ה"סל", שאפשר לבית המשפט להרים את מסך ההתאגדות אם היה
40 סבור כי הדבר צודק ונכון בנסיבות העניין. על פי הסעיף החדש, יש רשימת מקרים מוגדרים בהם ניתן
41 להרים את מסך ההתאגדות, כאשר בנוסף להתקיימות אותם מקרים, על בית המשפט להשתכנע כי
42 מדובר במקרה בו יהיה "צודק ונכון" להרים את מסך ההתאגדות. כלומר, יש רשימת מקרים מוגדרת,
43 כאשר מבחן ה"צודק ונכון" נוסף כמבחן מצטבר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 50577-02-13 אמיר לויט נ' בעז וקסמן

שנית, כאשר בית המשפט בוחן מתי "צודק ונכון" להרים את מסך ההתאגדות עליו לקחת בחשבון את שיעור אחזקותיו של בעל המניות כלפי החברה והאם יש לו חובות כלפי החברה. כך למשל במקרים שבהם שיעור אחזקותיו של בעל המניות אינו מאפשר לו פיקוח אפקטיבי על פעולות החברה, לא יהיה זה צודק ונכון להרים את מסך ההתאגדות נגדו. יש גם צורך שבעל המניות יהיה מודע לנסיבות שגרמו לבקשה להרמת המסך.

בנוסף, הובהרו התנאים להרמת מסך במקרה של מימון דק ובנוגע לתרופה של הדחיית חובות. כיוון שזה אינו מעניינינו לא ארחיב בכך (ראו לעניין זה ע"א 4263/04 קיבוץ משמר העמק נ' מפרק אפרוחי הצפון [פורסם בנבו, 2009] וכן: אוריאל פרוקצ'יה, "מימון דק", הרמת מסך והגבלת האחריות בדיני חברות" עיוני משפט ו' 526 (תשל"ח-ט). עוד ראו: טייכמן, צדק ויעילות בדיני חברות).

עם זאת, סעיף 6(ב) לחוק השאיר עדיין מבחן כללי:

" בית משפט רשאי לייחס תכונה, זכות או חובה של בעל מניה לחברה או זכות של החברה לבעל מניה בה, אם מצא כי בנסיבות הענין, צודק ונכון לעשות כן בהתחשב בכוונת הדין או ההסכם החלים על הענין הנדון לפניו.

מדובר בהרמת מסך הנקראת גם הרמת מסך מדומה, בה ביהמ"ש "מציץ מעבר למסך ההתאגדות" ובוחר את בעלי המניות העומדים מאחורי החברה ומתחשב בהחלטתו במה שנעשה מאחורי המסך, מבלי צורך להתעלם ממנו, במובן של ייחוס חובות החברה לבעלי מניותיה, עניין בו דן ס"ק (א).

השאלה מהו המבחן שעל בית המשפט ליישם כאשר הוא מפרש את התיבה: **"אם מצא, שבנסיבות העניין, צודק ונכון לעשות כן..."**. כבי השופט (כתארו אז, לימים המשנה לנשיאה) אי רובינשטיין החיל על תיבה זו את הפרשנות שניתנה לה לעניין אכיפת חוזה בחוק החוזים, היינו את חובת תום הלב (ע"א 10582/02 ישראל בן אבו נ' דלתות חמדי בע"מ (פורסם בנבו, 2005). בסעיף י"ג לפסק דינו קבע:

"לדעתי איפוא הביטוי "בנסיבות הענין צודק ונכון לעשות כן".... עניינם, בסופו של יום, מקבילתו של תום הלב, שהוא עקרון "מלכותי" החופה על המשפט הפרטי הישראלי כולו"

והוסיף בפסקה י"ח:

כללם של דברים, מבקש אני איפוא לכוון את סעיף 6 לחוק החברות גם לעניין תום הלב, מכוח סעיף 61(ב) לחוק החוזים (חלק כללי), וזאת הגם שמדובר בחוק ספציפי (חוק החברות) ובסעיף ספציפי מתוכו."

ברע"א 2903/13 אינטרקולוני השקעות בע"מ נ' שמואל שקדי (פורסם בנבו, 2014) נדון סעיף 6(ב) בהקשר של זכותו של בעל מניות בחברת אם להגיש תביעה נגזרת בשם חברה המצויה במורד שרשרת ההחזקות, בגין החלטה או פעולה של חברה נכדה. כבי המשנה לנשיא (כתוארה אז, לימים הנשיאה), השופטת מ' נאור עמדה על פרשנות מבחן זה, בפסקה 37, בעמ' 32:

"...בנסיבות העניין צודק וראוי לעשות כן." זהו מושג שסתום, "סטנדרט", ששומה על בית המשפט ליצוק לקרבו תוכן.... הוא מתפקד כרקמה פתוחה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 50577-02-13 אמיר לויט נ' בעז וקסמן

1 וגמישה.....במטרה להשיג צדק בנסיבות העניין..... השאלה מתי יהיה הדבר
2 "צודק ונכון" אינה ניתנת להכרעה מראש והיא תקבע בנסיבות המקרה. בפסיקה
3 הובעה העמדה כי תיבה זו משקפת את עקרון תום הלב (ע"א 10582/02 בן אבו נ'
4 דלתות חמדיה בע"מ)..... לבית המשפט מוקנה אפוא שיקול-דעת בהפעלתו של
5 סעיף 6(ב), ואין מדובר בזכות המוקנית באופן אוטומטי לבעל המניה. זהו "שסתום
6 בקרה" משמעותי המאפשר להשתמש בהרמת המסך במקרים המצדיקים זאת,
7 ובהם בלבד."
8

9 תמיכה לעמדה זו ניתן למצוא גם בספרות המשפטית (ראו, בין רבים: אירית חביב-סגל, "מגמות
10 חדשות בהלכות הרמת המסך" עיוני משפט יז (תשנ"ב) 197; שרון חנס, "עיון מחדש באישיות
11 המשפטית הנפרדת של התאגיד בדין הישראלי", עיוני משפט כח' 5 (2004)).
12

13 יוסף גרוס, בספרו: חוק החברות החדש, פרק י': הרמת מסך ההתאגדות והמבנה הקונצרני, 66 (מהד'
14 רביעית, 2007) עומד על כך כי אחד המקרים בהם עושה בית המשפט שימוש בהרמת מסך, הנקראת
15 גם הרמת מסך חלקית או מדומה, בה מיחסים זכות או תכונה של בעלי מניות החברה לחברה, במקרה
16 בו: "הדבר נדרש לשם הגשמת תכליתה של נורמה משפטית (חוזה, דבר חקיקה, וכיו"ב)". (עמ' 67).
17 בר-מור, הרמת מסך, מסכמת את ההלכה כך:

18 "נותרנו עם תובנה זהה של כיבוד מהותי של עקרון האישיות המשפטית הנפרדת,
19 כל עוד אין בו כדי לפגוע בעשיית הצדק....לכן, כאשר המציאות סותרת את הכלל
20 המשפטי הבית המשפט יתאים את התוצאה למציאות ולא "יהנדס" אותה בהתאם
21 לכלל המשפטי".
22

23 כפי שצינתי, עקרון תום הלב הוא העיקרון לאורו יש לפרש את הצורך בהרמת מסך, או כמו במקרה
24 שלפני, הצצה אל מעבר למסך ההתאגדות.
25

26 בהמשך, אבחן האם לאור התנהלות הצדדים במקרה שלפני יש להרים את מסך ההתאגדות, ולהחיל
27 על בעלי המניות את דיני הפירוק על פי חוק המקרקעין, לאור סעיף 6(ב) לפיו יש לעשות כן אם: "
28 בנסיבות הענין, צודק ונכון לעשות כן בהתחשב בכוונת הדין או ההסכם החלים על הענין הנדון
29 לפניו".
30

3.3. ב. יישום ההלכות במקרה שלפני

31 במקרה שלפני וקסמן הוא הבעלים, המנהל והרוח החיה הן מאחורי ריקושט 3000 (לאחר עזיבת פלד
32 אז הוגש תביעת ריקושט), הן מאחורי אופיר טורס.
33

34 ההתחייבות שלא להגיש תביעות נגד לויט התקבלה ע"י כל בעלי המניות והדירקטורים של ריקושט
35 3000 שהוקמה במסגרת הסכם 98. וקסמן, באמצעות אופיר טורס ופלד החזיקו ביחד 75% ממניות
36 ריקושט ערב הסכמי 99, ו-100% לאחר הסכמי 99. פלד ווקסמן היו הרוב בדירקטוריון של ריקושט
37 (ערב הסכמי 99 הדירקטוריון כלל את לויט, פלד, וקסמן ונציג נוסף של אופיר טורס (סעיף 6 להסכם
38 98). חתימתם של וקסמן ופלד חייבה את ריקושט לכל דבר ועניין. ההתחייבות שלא לתבוע אושרה
39

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 50577-02-13 אמיר לויט נ' בעז וקסמן

ע"י דירקטוריון אופיר טורס בו וקסמן מכהן כיו"ר ואשתו ובנו כדירקטורים נוספים (דו"ח רשם החברות של אופיר טורס צורף כנספח ג' לתצהיר לויט).

אין מחלוקת כי לאחר עזיבתו של פלד את הקבוצה באותו הסכם סודי שהנתבעים בחרו, כל אחד מטעמיו, לא לגלות לבית המשפט, נשארו הבעלות והניהול של ריקושט 3000 בידי אופיר טורס. אופיר טורס בבעלות וקסמן. וקסמן היה מעוניין להרתיע את לויט מלהתחרות בתחום בו עוסקת ריקושט, דווקא כי הכיר את יכולותיו. תחילה ניסה לפתות את לויט לחזור לרשת. משלויט סירב, החליט לנקוט בשיטה אחרת וריקושט, בבעלותו המלאה (העקיפה) ובניהולו, מגישה תביעה כנגד לויט, 10 שנים לאר שעזב את החברה, ובסמיכות לפתיחת החנות המתחרה על ידו. מדובר בשימוש לרעה באישיות המשפטית הנפרדת של אופיר טורס מזה ושל ריקושט 3000 מזה. על כן, לאחר ש"הצצנו" מעבר למסך ההתאגדות וראינו את וקסמן ואת מניעיו, ניתן לקבוע כי תביעתה של ריקושט 3000 את לויט, מהווה הפרה של הסכם פלד-לויט בו התחייבה אופיר טורס לא לתבוע בגין נזקים שנגרמו לריקושט.

טענתם החלופית של הנתבעים עליה עמדתי בפרק הקודם, היא כי גם ההתחייבות בתוקף, הרי מתקיים הסיפא של הסעיף, כיון שהתביעה הוגשה בגין טובות הנאה שקיבל לויט כטענת ריקושט 3000. לטענתם, מרגע שהתביעה הוגשה מטעם זה, אין משמעות לעובדה שהתביעה נדחתה, והאמור בסיפא של הסעיף מתקיים.

אני סבורה אחרת. מטרת הסיפא של הסעיף, או החרגות דומות לעניין ויתור על תביעות מטרתו, שאם תתגלה בעתיד תרמית, המוותר לא יהיה כבול בויתור. אולם אין המשמעות שניתן להגיש תביעה בגין תרמית, גם בהעדר כל ראייה לכך, ומשיקולים אחרים, ועדיין לטעון כי החרג מתקיים. במקרה זה, כפי שפרטתי בהרחבה לעיל, בידי ריקושט 3000 או מי מטעמה לא היו כל ראיות למרמה או קבלת טובות הנאה ע"י לויט. בית המשפט שדן בתביעה קבע כי אינו נותן אמון בעדיה וכי לא המציאו כל ראיה. עוד הוסיף, כי מוטב היה לה לתביעה אילולא הוגשה. בנוסף, לויט הצהיר, ותצהירו לא נסתר, כי התביעה נגדו הוגשה כדי להרתיע אותו מפתיחת חנויות מחנאות וציוד לחיילים. אין לאפשר שימוש במסך או במקרה זה במסכי ההתאגדות של אופיר טורס מזה וריקושט 3000, בשתייהן שולט לויט, כדי לאפשר לוקסמן, באמצעות חברות בשליטתו וניהולו, להרתיע את לויט מכניסה לשוק המחנאות והטיולים.

זהו מקרה מובהק של שימוש במסך ההתאגדות לרעה בחוסר תום לב, ועל כן אני קובעת כי הגשת תביעת ריקושט 3000 היא הפרה של התחייבות אופיר טורס שלא לתבוע את לויט בכל הנוגע לרשת ריקושט.

4. הסעד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 50577-02-13 אמיר לויט נ' בעז וקסמן

לויט טוען כי הוא זכאי לביטול הסכם פלד-לויט, ועל כן זכאי לקבל את מניותיו שהועברו לפלד, ומפלד לאופיר טורס (באמצעות אד-נוי סוכנויות). הנתבעים טענו ראשית כי יש לבטל הסכם תוך זמן סביר מאז שנודעה לנפגע עילת הביטול. במקרה זה התביעה הוגשה כשנתיים וחצי לאחר הגשת תביעת ריקושט, שהיא עילת הביטול. עוד טוענים הנתבעים כי המניות עברו ידיים בשתי הזדמנויות ולכן אין להשיבן ללויט.

4.א. הזמן שחלף ממועד הגשת התביעה עד ביטול ההסכם

תביעת ריקושט הוגשה בדצמבר 2009 ואילו לויט ביטל את ההסכם שנתיים וחצי מאוחר יותר, ביוני 2012, במהלך ניהול תביעת ריקושט. כעולה מחוק החוזים (סעיף 20 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973, וסעיף 8 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), התשל"א-1970 (להלן: **חוק החוזים (תרופות)**), ביטול חוזה יעשה תוך זמן סביר מעת שנודע לנפגע על ההפרה, היינו זמן סביר מיום שקמה לו עילתה לביטול החוזה. לכאורה, עילת הביטול הייתה הגשת תביעת ריקושט. אולם, ללויט היה הסבר ברור בתצהירו מדוע הביטול היה במועד שהיה, כשנתיים וחצי לאחר הגשת התובענה. לא מדובר בהשתהות או במועד מקרי. לאורך כל הדרך טענה ריקושט בתביעתה כי התביעה מבוססת על דו"ח של משרד רו"ח חקירתו. כפי שציין לויט בתצהירו (סעיפים 86-80), הוא ביטל את החוזה ימים ספורים לאחר שהסתיימו ההליכים המקדמיים בתביעת ריקושט והתברר כי דו"ח בר-לב אינו קיים בין המסמכים עליהם הצהירה ריקושט בתביעתה.

הסבר זה סביר ביותר, כפי שפירט בית המשפט באריכות בתביעת ריקושט, התביעה כולה התבססה על דוח רו"ח בר לב שמעולם לא הוצג. זו הייתה אחת הסיבות המרכזיות לדחיית התביעה. כך נקבע (עמ' 9 ש' 19-20 לפסה"ד בתביעת ריקושט): **"לא ברור מדוע לא הוצגו לעיוני תוצאותיה או רשמייה של אותה בדיקה מקיפה שערך גורם חיצוני אובייקטיבי כרו"ח בר לב, שעל סמכה, כנחזה, הוגשה התביעה"**. כיון שריקושט טענה כי הגישה את התביעה בתום לב בהתבסס על דוח חיצוני אובייקטיבי, רק משגילה לויט כי ריקושט אינה מציגה את אותו דו"ח, ולמעשה אין בידה כל ראיה לכך שלקח לכיסו טובות הנאה כלשהן, רק אז יכול היה לבסס את הטענה לפיה התביעה הוגשה ממניעים זרים, תוך הפרת ההסכמים עמו. על כן הזמן בו בוטל ההסכם הוא אכן זמן סביר לאחר שקמיה ללויט עילת הביטול.

עם הביטול, קובע סעיף 9 לחוק החוזים תרופות חובת השבה הודדית. המפר חייב להשיב את מה שקיבל בעין, אלא אם הדבר אינו אפשרי או שהנתבע בחר בכך, והנפגע גם הוא, חייב להשיב את שקיבל או את שוויו אם הדבר אינו אפשרי או שבחר בכך. להלן אדון בהשבה של הנתבעים מזה והתובע מזה.

4.ב. אפשרות השבת המניות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 50577-02-13 אמיר לויט נ' בעז וקסמן

1 הנתבעים טענו כי בשל מכירת המניות או העברתם מנוע לויט מלקבלן. אין לקבל טענה זו. הסכם פלד-
2 לויט הוא ההסכם במסגרתו הועברו מניות לויט לפלד, ומיד בסמוך מפלד לאופיר טורס בהסכם המשך.
3 כלומר, על אף שמבחינה פורמלית מדובר בשני הסכמים, מההסכמים עצמם עולה כי הם כרוכים
4 ושלובים זה בזה. על כן באותו שלב לא הייתה כל מניעה להשיב את המניות ללויט.

5
6 אשר להעברת מניות פלד לאופיר טורס או אד-נוי סוכנויות, העברה זו נעשתה במסגרת ההסכם הסודי
7 שנחתם בעקבות תביעת פלד את הנתבעים כאן. אפשרתי לנתבעים לא לגלות את ההסכם, אך קבעתי
8 כי אם כך יבחרו, לא יוכלו לטעון כי בשל הסכם זה אין בידם להשיב את המניות ללויט. בהחלטתי
9 מיום 7.4.14 קבעתי כך:

10 **"אם הנתבעים אינם מעוניינים בהצגת ההסכם משנת 2009 (ההסכם בו העביר פלד**
11 **את מניותיו ברשת), הם אינם חייבים להציג את ההסכם...עם זאת, מובהר**
12 **שהנתבעים לא יוכלו לטעון שאינם יכולים להשיב את המניות בהתבסס על ההסכם**
13 **משנת 2009 אם לא יגלו אותו כעת [במסגרת גילוי המסמכים]"**
14

15 ביום 13.5.14 הודיעו הנתבעים 4-1 כי אין מקום לגלות את הסכם 2009 משום שאינו רלבנטי לתביעה.
16 לאור החלטתי האמורה הם מנועים מלטעון כיום כי לא ניתן להשיב את המניות. על כן יושבו ללויט
17 25% מהמניות בריקושט, בין במישרין בין באמצעות העברת מניות בחברה אחרת (אד-נוי סוכנויות).
18

4.ג. השבה של לויט

19
20 על לויט להשיב גם הוא את מה שקיבל על פי החוזה, סכום של 300,000 שקלים, נושא הפרשי הצמדה
21 וריבית מאוקטובר 99 ועד היום. לויט טען כי יש לקזז מסכום זה את הסכום שהגיע לו אז כפיצויי
22 פיטורין. אולם, טענה זו נטענה בעלמא. בזמנו נקבע בהסכמים כי ללויט לא יהיו כל טענות בדבר
23 זכויותיו וכי הסכום שקיבל כולל את כל הזכויות המגיעות לו על פי משפט העבודה. לויט לא פירט
24 ובוודאי לא הוכיח, כמה זמן עבד, מה היה שכרו, ובמועד שעזב האם הגיעו לו בכלל פיצויי פיטורין. יש
25 לזכור כי לויט לא הועסק ישירות בריקושט 3000, אלא חברה בשליטת פלד ולויט נתנה שירותי ניהול
26 לרשת. לאור האמור לויט ישיב כנגד המניות סכום של 300,000 שקלים צמוד מיום 18.10.99 ועד
27 לתשלומו בפועל.
28

5. סוף דבר

29
30 הגשת תביעת ריקושט הוותה הפרת התחייבות אופיר טורס בהסכם פלד-לויט בדבר ויתור על תביעות.
31 לאור האמור הודעת הביטול של לויט על הסכם פלד-לויט, שבעיקרו העברת מניות לויט לקבוצת
32 ריקושט נעשתה כדין.
33

34 לאור האמור הנתבעים יעבירו לתובע 25% ממניות ריקושט במישרין או בעקיפין. המניות יועברו
35 לנאמנות בידי ב"כ התובע.
36

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 50577-02-13 אמיר לויט נ' בעז וקסמן

1 לויט יעביר לידי החברה בה יקבל את המניות (ריקושט 3000 או אד-נוי סוכנויות) סכום של 300,000
2 ש. בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום 18.10.99. לויט יעביר את הסכום האמור לידי ב"כ הנתבעים,
3 שיעבירם לחברה כאמור. עם העברת הסכום האמור לידי ב"כ הנתבעים, יעביר ב"כ התובע את המניות
4 על שמו של לויט.

5
6 עם מתן פסק הדין יועברו המניות בנאמנות לב"כ התובע. לרשות לויט עומדים 60 ימים, עד ליום
7 22.1.17 כדי להעביר את הסכום האמור לידי ב"כ הנתבעים.

8
9 הנתבעים ישאו בהוצאות התובע ושכר טרחת עורך דינו בסכום של 30,000 שקלים.

10
11 ניתן היום, כ"א חשוון תשע"ז, 22 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.

12

ד"ר מיכל אגמון-גונן, שופטת

13

14

15

16